



TW- Nytt

Conservare – Illuminare – Inspirare»

«Bevare – Belyse – Inspirere»

KOMMUNIKASJONSBÆRER

FOR

ODD FELLOW LOGE

NR. 22 – THOMAS WILDEY



HØSTNUMMER

NR. 3 – 2004

Liste over embedsmenn i perioden 2003 - 2005:

Storrepresentant

Svein Terje Hermansen

Eks Overmestere

Kåre Granli, Arne Oddevald, Kjell Weum Eriksen, Arnfin Evjen,
Bjørn Schau, Oddvar L. Follestad, Svein Solberg, Bjørn Grødtlien,
Svein Terje Hermansen, Knut Borgen, Jan Erik Arnesen, Ivar T. Schmidt,
Erling Nordsjø

Valgte embedsmenn 2003 - 2005:

Overmester.....	Dag Thorkildsen
Undermester ..	Bjørn Eirik Kirkeberg
Sekretær	Roar Mathiesen
Skattmester	Kjell Arne Bjerkland
Kasserer	Magnar Naas

Utnevnte embedsmenn 2003 - 2005:

Ceremonimester	Jørn Mood
Kapellan	Arne Johannes Aune
Inspektør	Arvid Heier Larssen
Inspektørassistent	Fridtjov Huseby
Indre vakt	Simen Levinsky
Ytre vakt	Erik Kolsrud Aas
Arkivar	Rolf Jansen
Musikkansvarlig	Svein Arild Stokland
OM Høyre assistent	Thomas Teichmann
OM Venstre assistent	Terje Strand
UM Høyre assistent	Hans Petter Jahr
UM Venstre assistent	Steinar Lyngroth
CM Høyre assistent	Henry Jarle Lund
CM Venstre assistent	Bjørn Jahr

TW-Nyttredaksjonen takker for denne gang og
benytter samtidig anledningen til å ønske
alle Brødrene og deres familier en

Riktig god høsttermin



HØSTNUMMER – NR. 3 - 2004

Innhold

Leder	4
OM-spalte	5
UM-spalte	6
Sekretærhjørnet	8
Storlogemøtet	10
Nytt fra Danmarkkom.	12
Storebedsmannsmøtet	13
Båttur	14
Etiskpost	15
Odd Fellows museet	16
Fra Dansk Odd Fellow	17
Hjelp!	18
Gjesteskribent	21
Kommunikasjon	23
Sommerfest	27
De Norske Lenker historie	28
Vår hjemmeside	30
Møteprogram for høsten	31

I redaksjonen

Redaktør:

Knut Borgen

Layout :

Svein Arild Stokland

Redaksjonsmedarbeider

:

Arnfin Evjen, Oddvar

Follestad og Jørn Mood

E-mail adressen til TW-
NYTT:

knut.borgen@c2i.net

svein.stokland@nokab.

no

OBS!

Inserter står for

innsenders egne meninger

uten at redaksjonen tar

stilling til innholdet

Leder



Jeg har med glede registrert at nevnd for ”Logens Styrkelse og Ekspansjon” har vært svært aktiv i den senere tid. Vi har alle, mottatt informasjon i posten, og i tillegg blitt orientert av formannen i nemnden, vår Storrepresentant på flere logemøter, om at vi snart skal ha en av logens viktigste aftener,

INFORMASJONSMØTE, tirsdag 16.november.

Denne gang skal vi alle ta et ekstra løft for å få riktig mange nye potensielle medlemmer til dette møtet.

Det er viktig at vi alle bidrar til en økning av medlemsantallet i Thomas Wildey!

Det blir liksom litt tamt med 1 mulig søker på en slik kveld. Vi må ha **flere** som ønsker å bli opptatt i vår krets. Forberedelsene til denne kvelden, er derfor vesentlig endret fra tidligere år.

I tillegg til at DSS Per Bredo Østby forteller om Ordenen og hva den står for, har også Logen en orientering for gjestene, om Loge Thomas Wildey, hvordan vi er organisert, og hva vi gjør på våre møter.

For en potensiell interessent blir det mye nytt på en slik kveld og det er derfor viktig at vi ikke overøser disse med for mye informasjon, men forteller kun det som er av **vesentlig** interesse.

Jeg kunne ønske meg at vi gjør presentasjonen av logen noe ”lettere og enklere” enn vi har gjort hittil.

Vi bør f.eks. ikke nødvendigvis gå i detalj om hva oppgavene til UM, Sekretær, Skattmester og Kasserer går ut på, og at den enkelte forteller om sine oppgaver. Kan ikke OM gi en **enkel og kortsiktig** orientering.? De enkelte nevnder behøver nødvendigvis ikke å ”utbrodere i det lange og brede” om hva de gjør.

Det er viktig å huske at tilhørerne på en slik kveld, mottar svært mye ny informasjon og har trolig mer enn nok med å fordøye det som er vesentlig, for å kunne ta en beslutning om et medlemskap er interessant eller ikke.

Noen vil sikkert hevde at redaktøren denne gangen har gått litt langt i sine ytringer, men som alle andre brødre, er også jeg opptatt av medlemstilgangen. TW-NYTT ønsker lesernes mening om dette tema. Våre spalter er åpne for alle medlemmer, og jeg er sikker på at nåværende og fremtidige embetskollegier alltid er og vil være opptatt av å motta innspill fra brødrene.

Knut Borgen

PS. Det hører med til det forannevnte at "Redaktøren" også er medlem av Nevnd for Logens Styrkelse og Ekspansjon", slik at det er sagt !

OM-spalte



Møtende brødre gjennom et langt liv

Bortsett fra en blomsterhilsen personlig overlevert på dagen og en gratulasjon i logesalen, har vi tidligere ikke i særlig grad foretatt en større markering av åremålsdager. Denne høsten har vi gjort et unntak. Vi har/skal i flere logemøter virkelig la ettermøtene vies jubilentene. Vi har følgende brødre som har rundet eller vil runde betydelige åremålsdager:

Kjell Weum Eriksen	85 år	25/7	49 år i Logen
Kaare Lorentzen	90 år	9/9	35 år i Logen
Inge Grøset	90 år	28/9	44 år i Logen
Einar Kåre Granli	90 år	19/11	55 år i Logen

Det er sikkert mange brødre i vår Orden som har tilsvarende alder og fartstid. Jeg tror imidlertid det er få Loger som kan vise til tilsvarende og samtidig kan vise til at de er fast møtende, faktisk blant de mest flittige møtende i hele Logen. Det er en fantastisk berikelse og inspirasjon for oss andre.

Ordenes ritualer og tradisjoner er hovedgrunnen til at vi søkte til logelivet. Vi ønsket å være i en organisasjon som kunne utvikle det beste i oss og som har en ramme rundt dette som setter oss i stand til å tenke og forstå. Logens ritualer er overlevert oss fra tidligere generasjoner logebrødre, nennsomt ajourført i

forhold til språkdrakt og form. Rammen rundt det er det på mange måter brødrene selv som må bevare og samtidig tilpasse til tiden. Det er derfor helt sentralt at vi har møtende brødre som kan være bærere av tradisjonene og som bare ved at de er der påvirker utviklingen. Ikke som en av de syvende fedre i huset, men at de ved sine holdninger, kunnskaper og milde vesen samt vilje til å dele med oss andre alt det de står for, er og blir et viktig element i det å skape og bevare.

Jubilantene har valgt å legge sin vei gjennom logelivet på forskjellig måte. Noen har valgt å stille seg til disposisjon for Logen gjennom valg

til de høyeste embedene i Loge , Leir og Storloge. Andre valgte å nøye seg med enkelte utnevnelser til embeder. Slik vil det alltid være og begge veier er like verdifulle for Logen. Det som er viktig er at vi er der, utvikler oss og tar med oss det beste videre.

Da koker det meste ned til det vi har hørt så mange ganger før og som er det viktigste budskapet fra disse fire brødrenes logeliv:

”MØT SÅ OFTE DU KAN”

I ettertid og i ett tilfelle litt på forhånd, vil Logen gratulere dere og takke for innsatsen så langt. Det er godt å vite at vi har disse dimensjonene i vår Loge. Brødre som møter gjennom et langt liv og gir oss impulser og er eksempler for oss alle idet å være gode brødre.

Dag Thorkildsen
Overmester

UM-spalte



Er du et Prydepletre?

Det er søndag morgen og klokken har så vidt passert syv.

En regntung natt ligger fremdeles og lurert på hva som skal serveres i dag. Men ett lite punkt på himmelen utenfor vinduet mitt er det en liten blå flekk som slipper gjennom en liten strime av lys. Nesten litt magisk. Og det som gjør alt enda mer vakkert er at disse solstrålene baner seg vei ned til mitt prydepletre i hagen. Kanskje ikke så unikt i seg selv, men når jeg ser nøye nok etter så er en av kvistene på treet i full blomst og flere knopper venter på å springe ut.

Et prydepletre som blomstrer i oktober? Dette stemmer vitterlig ikke. En dobbeltsjekk med Aschehougs online leksikon sier bestemt at mitt tre blomstrer i slutten av april, tidlig mai som de fleste andre frukttrær. Jeg observerer altså denne morgenen noe veldig unikt; to naturperler på en gang. Solstrålene fra den blå flekken på himmelen mot mitt prydepletre med sine skarlagensrøde blomster på grenen.

For ikke så lenge siden leste jeg DL Smiths ”Miraklene i Santo Fico” der angivelig et fikentre som skal være plantet av Franz av Assisi år etter år bærer frukt, selv om ikke de ytre omstendigheter tilsa at dette

burde skje. Men treet blir likevel et symbol for utallige undere og mysterier.

Min morgenvist denne søndagen er altså en praktfull gren med skarlagensrøde blomster fra et prydepletre. Og jeg tenker.... Dette er neppe et nytt mirakel fra Santo Fico, men det er helt tydelig et vakkert budskap om at vi alle kan vise våre gode sider, spre vår entusiasme og kanskje vise positive og menneskekjærlige sider ved oss selv som ikke alltid forventes.

I Loge nr.22 Thomas Wildey er det 85 flotte prydepletrær. For at Logen skal nyte godt av trærnes vakre blomster gjennom hele året, er vi avhengig av at mange blomstrer utenom sesongen. Som Undermester er jeg veldig glad for at vi har blomstrende brødre som ikke følger naturkalenderen. Det gleder meg

veldig å se nye blomster, nye grener, nye solstråler som viser vei til blomster jeg ikke visste fantes. Jeg blir glad når jeg kan se kjærlighetens blå himmelhvelving vise vei til sannhetens røde blomster på en gren som i utgangspunktet var et ubeskrevet blad.

Jeg gleder meg derfor til utallige tirsdagskvelder sammen med blomstrende prydepletrær og om du etter å ha lest dette tror at forklaringen er et overskudd av kunstgjødsel fra Norsk Hydro må du bare tro om igjen. Jeg har ikke funnet noen annen naturlig forklaring enn at varme solstråler selv har funnet veien til den enkelte.

Bjørn-Eirik Kirkeberg
UM



Sekretærhjørnet



Kjære brødre!

Skal Logens medlemsfortegnelse være så korrekt som mulig, oppfordrer jeg brødrene til å melde fra om adresseforandringer, nye telefon nummer og e-post adresse etc.

Har du endringer, kan dette sendes på mail: roar.mathiesen@boschrexroth.no, eller gi meg en melding om dette på et logemøte.

Her er det noen gratulasjoner og oppdateringer som brødrene bør merke seg.

Vi gratulerer

Kaare Lorentzen 90 år den 09.09.2004

Inge Grøset 90 år den 28.09.2004

Nye brødre

Steinar A. Holmsen fikk litt for mye fornavn sist utgave. Han skal hete Stein A. Holmsen

Noen adresse forandringer

Terje Strand

Harpeveien 5A

7560 Vikhammer

telefoner

Dag tid: 92426379

Kveldstid: 73976344

E-post: terj-str@online.no

Jørn Rød Larsen

Edvard Munchs vei 209

3179 Åsgårdstrand

Telefon 909 10 852

Noen andre oppdateringer

Ragnar Nybro

Mobil: 91 71 77 00

Mail: r.nybro@c2i.net

Dag Thorkildsen

Mobil: 95 74 98 97

Mail: dagtorkildsen@nokab.no

Per Runfors

Telefon: 21917569

Mobil: 92038543

Endringer i møteprogrammet

9. november blir det innsatt en 1.grad passering

16. november blir det innsatt en 2. grad passering

14. desember blir det innsatt en 40 års Ve. Ju. (galla)

Utmeldelse

Eivind Rolfsen

For øvrig viser jeg til vår hjemmeside vedrørende medlemsfortegnelse og detaljert møteprogram.

Sekretæren ønsker brødrene en riktig god høsttermin og oppfordrer brødrene til å møte så ofte de kan.

” Det finnes ingen evige fakta og der er ingen absolutte sannhet” Men sekretæren håper at medlemsfortegnelsen er oppdater så langt.

Med broderlig hilsen i
V.K og S
Roar Mathiesen

Loge nr. 22 Thomas Wildeys hjemmeside - Microsoft Internet Explorer

Fil Rediger Vis Favoritter Verktøy Hjelp

Tilbake - - - Søke Favoritter

Adresse http://home.online.no/~enordsoj/forside_de_siste_begivenheter.htm Gå til Koblinger >>

**Loge nr. 22
Thomas Wildey**
Stortingsgt. 28
0161 Oslo

THS WILDEY ODDHELLING
LOGE NR. 22
STIFTET
15-1-1948

De siste begivenheter

Tilbake til hovedmeny

Den 14. august 2004
var vår Overmester Dag Thorkildsen og hele Sosialnevnden med damer invitert til De Norske Lenker Oslo 89 sin tradisjonelle sommerfest på "Kjellehytta" ved Rundelen i nærheten av Grua. Sommerferien satte nok sitt tydelige preg på vår deltakelse, men, Brr Ivar T Schmidt og Simen Levinsky med fru Hege gjorde så mye ut av oss som vi klarte. Les [formannen i Sosialnevndens rapport fra sommerfesten med De Norske Lenker Oslo 89](#). Har du lyst til å se på bilder fra sommerfesten kan du klikke på knappen "Se flere detaljer".

Den 19. juni 2004
arrangerte Sosialnevnden den årlige båtturen med gjester på Oslofjorden. Denne turen er et av årets mange høydepunkter, og det var invitert i alt 76 gjester.

Fullført

Start 1-TWNYTT TW-Nytt høste... Innboks - Micr... Adressebok Velkommen til ... Loge nr. 22 Th... NC 08:44

Fra vår hjemmeside under emnet begivenheter.

Storlogemøte og Distriktsråd.



På forsommeren til neste år skal Odd Fellow Ordenen avholde Storlogemøte, som er det høyeste besluttede organ i vår organisasjon. Dette arrangementet tilsvarer generalforsamling eller årsmøte i vanlige bedrifter eller organisasjoner. I vår Orden går det imidlertid 4 år mellom hver gang det innkalles til ordinært Storlogemøte. Av praktiske grunner samler man delegatene på et egnet konferansehotell, og det "rigges opp" en midlertidig logesal. Formelt åpnes og lukkes møtet som et vanlig logemøte, men embetsstolene bekles selvsagt av Stor Sire, Dep. Stor Sire, Stor Sekretær, Stor Skattmester osv.. Selve

forhandlingene foregår i plenum som på et hvilket som helst årsmøte, med debatt, avstemninger og demokratiske valg.

Mange viktige spørsmål, som vil kunne påvirke både hverdagen og den fremtidige utviklingen i vår Orden, blir behandlet på Storlogemøtet. Eksempelvis vil vårt engasjement i UNP, som er en ordning hvor utvalgte gymnaselever besøker New York og FN i Ordenens regi, bli evaluert og tatt opp til diskusjon. Og faktisk vil distrikt nr. 21, som vår Loge tilhører, i samarbeide med det andre distriktet i Oslo-regionen, distrikt nr.1, fremme et viktig forslag som angår ventetiden mellom tildelingen av Logens 3. grad og kallelse til Leiren. Forslaget er ikke endelig formulert, men man ser for seg at minimumstiden mellom Loge og Leir, som i dag er 5 år, forkortes til 3 år. Samtidig økes "avstanden" mellom de ordinære logegradene fra dagens minimum på 16 uker til eksempelvis 10 måneder. Følgelig vil det ikke være mulig å bli kallet til Leiren før man har vært medlem av Ordenen i 6 ½ år, og dette tidsrommet vil således forbli uforandret. Man

håper at også Rebekkalogene i vårt distrikt vil stille seg bak dette forslaget.

Noe av det aller viktigste som skjer på ethvert Storlogemøte, er valg av Stor Sire og de øvrige valgte Storembetsmenn. Disse tilsvarer valgembetsmennene i en vanlig Loge, men det finnes ingen "Stor Kasserer". Videre vil den valgte Stor Sire også, på samme måte som en nyvalgt Overmester i en loge, utnevne enkelte Storembetsmenn i tillegg. I Storlogen er antallet utnevnte embetsmenn lavere enn i en ordinær Loge, men vi kjenner titler som Stor Marsjall (tilsvarer CM), Stor Kapellan og Stor Vakt. (De to siste benevnelsene tør være godt kjent i vår egen Loge!). Man skal videre være klar over at ved Storlogemøtet til neste år, som nå altså er felles for brødre og søstere, vil man kunne oppleve at vår Orden velger en kvinnelig Stor Sire. Tidligere valgte Rebekkasøsterene sin egen Rådspresident på sitt Rådsmøte

hvert 4.år, men Rådspresidenten var formelt underordnet Stor Sire.

Hvem er det så som møter på et Storlogemøte? Utgangspunktet er her at alle delegater til dette viktige møtet er Storrepresentanter. Hver Loge velger en Storrepresentant blant sine Eks. Overmestre, og Storrepresentanten fungerer som et bindeledd mellom Logen, Distriktsrådet og Den Uavhengige Norske Storloge. For at en Eks.Overmester skal kunne velges til Storrepresentant må vedkommende inneha Storlogegraden. Denne graden tildeles en Eks.Overmester noen måneder etter at vedkommende har gått av som Overmester, men det kreves at man også har Leirens høyeste Grad, DKP-graden, for at Storlogegraden skal kunne tildeles.

Tidligere møtte enhver Storrepresentant automatisk på Storlogemøtet, men etter hvert ble disse møtene både for store og for kostbare å gjennomføre på en forsvarlig måte. I stedet fikk man i hvert distrikt et Distriktsråd (et distrikt tilsvarer stort sett et fylke), hvor distriktets Storrepresentanter jevnlig møtes og diskuterer aktuelle spørsmål og problemstillinger. Man behandler her også konkrete henvendelser fra den enkelte Loge i distriktet. Det kan nevnes at bror Overmester og embetsmennene i vår egen Loge ofte har benyttet seg av denne muligheten til å få besvart spørsmål og komme med innspill til Storlogen. Distriktsrådet ledes av Distrikts Stor Sire (DSS), som, i tillegg til Storlogens utnevnte Embetsmenn,

UTNEVNES av Stor Sire personlig. Det er hvert Distriktsråd som nå velger 2 av Storrepresentantene i rådet til å delta på Storlogemøtet med ordinær stemmerett. Det er verdt å legge merke til at Distrikts Stor Sirene, som også deltar på møtene, kun har talerett, men IKKE stemmerett, siden de er utnevnt av en Stor Sire som selv velges av nettopp Storlogemøtet. Av dette vil man forstå at de relativt få delegatene som i dag møter på Storlogemøtet hvert 4. år, har et meget stort ansvar. Formelt sett har delegatene ikke bundet mandat, men det forventes selvsagt en stor grad av lojalitet i forhold til vedtak som er fattet på forhånd i det enkelte Distriktsråd.

Forhåpentligvis vil denne lille orienteringen virke oppklarende for spesielt våre yngre brødre, som kanskje ennå ikke er helt kjent med den noe spesielle organisasjonsstrukturen i vår Orden. Imidlertid vil det helt sikkert være mange spørsmål som står ubesvart, og det er derfor viktig å merke seg at Storrepresentanten, etter evne, med glede vil bidra til å oppklare eventuelle uklarheter. Og merk helt til slutt: Gjennom Storrepresentanten og Distriktsrådet kan ethvert embetskollegium og enhver bror i vår Orden fremme forslag til Storlogemøtet eller bidra med synspunkter og ideer i spørsmål som opptar vår Orden. Det er grunnlaget for et levende demokrati, også i vårt spesielle Ordenssamfunn.

Svein T. Hermansen

NYTT FRA DANMARKSKOMITEEN

Danmarkstur 2005

Tradisjonen tro vil vi avlegge vår danske vennskapsloge, Loge nr. 37 Thomas Wildey i Fredericia besøk i tiden

5. mai til 8. mai 2005.

Sett av disse dagene allerede nå.

Vår Danmarkskomite består av:

Dag Thorkildsen, formann
Arnfinn Evjen
Svein Solberg
Jan Erik Arnesen

Komiteen har allerede startet arbeidet og vil søke å komme frem til den rimeligste og mest behagelige reise det er mulig å få til. Allerede i høst og frem til avreisen vil brødrene som vanlig bli ”robbet” i form av som utlodninger. Vi håper alle støtter opp om dette.

Komiteen har allerede hatt sin ”utskremte” medarbeider i Fredericia og kan fortelle at våre danske brødre er godt i gang med sine forberedelser. De ser virkelig frem til arrangementet og hilser med dette til alle sine norske venner.

Det er mange brødre som ikke har deltatt på danmarksturen tidligere. Vår

anbefaling er; meld dere på. Det er en uforglemmelig opplevelse. Dere vil knytte vennskapsbånd dere vil ha glede av i mange, mange år samtidig som dere sikkert også får et godt innblikk i hvordan en loges liv i Danmark arter seg.

En del av brødrene i Loge nr. 37 Thomas Wildey, Fredericia gikk over til Loge Olaf Rye, Fredericia da denne ble opprettet. Brødre som har sine verter fra før opprettelsesdatoen for Loge Thomas Rye, beholder disse vertene, dersom dette er ønskelig.

Nærmere informasjon følger i TW-Nytt og på våre nettsider. Påmelding etc. skjer på et senere tidspunkt

Danmarkskomiteen

Dag Thorkildsen
Formann

STOREMBEDSMANNSMØTE 2004

I week-enden 29. oktober til 31. oktober vil det årlige Storembedsmannsmøte bli avholdt i Stortingsgaten 28, hvor deltagerne er samtlige Distrikts Stor Sirer samt Storlogens valgte og utnevnte embedsmenn.

Selve programmet er ennå ikke fastlagt, men erfaringen tilsier at det alltid vil være interessante temaer som blir behandlet. Undertegnede samt Stor Vakt Knut Borgen skal også i år være tilstede, og jeg kan love logens brødre at det i neste utgave av TW-nytt vil komme et fyldig referat fra møtet.

Tradisjonelt starter møtet med rituell åpning inne i logesalen, og stolene besettes av rebekkasøstre eller brødre annen hver gang. Allerede her får møtet det riktige preg av seriøsitet, som holder seg gjennom samtlige forhandlingsdager.

Av temaer som blir behandlet er alltid "åpen post" interessant. Her gjennomgår Stor Sire spørsmål eller problemstillinger som er innkommet Storlogen i løpet av det siste året, samt hvilke svar som er gitt tilbake. Det kan være lovtolkninger, etikettespørsmål, rituelle spørsmål i den grad de kan behandles i plenum samt andre forhold i forbindelse med logearbeidet. Som oftes er spørsmålene av generell karakter, og

følgelig vil de svar som gis ha betydning for samtlige distrikter og loger.

Videre behandles ordensstatistikk, regnskaper, langtidsplaner samt rapporter om aktiviteter innen de forskjellige distrikter. Det foregår også gruppearbeid hvor spesielle emner behandles, ofte med relasjoner til fremtidig utvikling av vår Orden. Resultatene blir forelagt forsamlingen i plenum på slutten av møtet.

Storembedsmannsmøte har siste dag instruksjoner fra de forskjellige Storembedsmenn, da det er av stor betydning at det gjennomføres et enhetlig ordensarbeid over det hele land.

Møtet avsluttes, på samme måte som det åpnet, inne i logesalen etter et fastlagt rituale. Deretter reiser samtlige deltagere slitne, men oppglødd og beriket, hjem til nye arbeidsdager i Ordenens tjeneste.

Arnfin Evjen

Referat fra Sosialnevndens båttur med M/S Lånan lørdag 19. Juni 2004.

Simen Levinsky



Lørdag 19. Juni 2004 kl 10.00 – 14.00 arrangerte Sosialnevnden den årlige båtturen med gjester på Oslofjorden. Denne turen er et av årets høydepunkter for mange av oss, både gjester og brødre. Vi hadde invitert til sammen 76 gjester.

Gjestelisten omfattet vår Loges leder Br. Overmester Dag Thorkildsen med frue, Br. Undermester, våre gode venner fra De Norske Lenker-Oslo 89, medlemmer fra Ullensaker Reumatiker Forening, beboere fra Ullernåsen Seniorhjem, vår egen Nevnd for Etterlatte og Privatnevnden. Medlemmene fra Privatnevnden ble spesielt invitert som en honnør og varm takk for det viktige og meget omfattende arbeidet de utfører til beste for alle Logens medlemmer. Br. Jørn Mood skal takkes spesielt for å ha skaffet til veie alt som trengtes til turen. Han er helt uerstattelig, den karen der. Sosialnevnden hadde med seg sine respektive ektefeller både som ekstramannskap og gjester på turen.



Da båten la fra kai kl 10.00 hadde

53 personer møtt frem. Dette er et ganske så bra fremmøte på en dag hvor værgudene ikke akkurat var snille med oss. Natten før hadde det regnet voldsomt, og lørdagsmorgenen var blygrå og regntung, og særlig varmt var det heller ikke. Vi tar ikke forbehold om været på turene våre, og la i vei med friskt mot. Og, været bedret seg heldigvis underveis, det ble



litt varmere og med streif av sol attåt.

Vi fikk oss en liten overraskelse før avreise. Fem minutter før avgang hadde det ennå ikke dukket opp noen til å føre båten. Da ble det en smule varmt å være turleder. En rask telefon til rederiet avklarte at de hadde måttet bytte båt til turen, og, nesten i samme øyeblikk gled søsterskipet M/S Linan

til kai som en hvit svane. Linan er identisk lik Lånan og Charterbåtrederiets nyervervede stolthet.



Vi serverte tradisjonen tro reker med klassisk tilbehør, mineralvann, kaffe og kake. Underholdningen ble profesjonelt ivaretatt av Logens tre musikere. De høstet stor og vel fortjent applaus av et engasjert

publikum, både for fremførte viser og allsang fra et flott og egenprodusert sanghefte. Sosialnevnden takker for at de, som vanlig, stiller opp til glede for alle oss andre. De ble honorert med hver sin lille oppmerksomhet som takk for innsatsen – og trampeklapp fra oss alle.

Kl 14.00 ankom vi Rådhusbrygge 3, takket farvel til våre gjester og ryddet båten. Vi har inntrykk av at våre gjester koste seg og hadde en fin tur. Sosialnevnden ble tildelt mange gode ord for arrangementet. Dette sporer oss selvfølgelig til fornyet innsats, alle liker vi vel ros, og dette er dessuten skikkelig moro å drive med.

OOOOO

ETISK POST

NØDROP

Tradisjonen tro lærer vi at Ordenen fra gammel tid har et nødrop mellom brødre, men det sies at dette ikke lenger har noen praktisk betydning. Tar man nødropets tekst bokstavelig, og tenker man på en bror, som en dag ute blant publikum, plutselig befinner seg i en situasjon hvor han trenger hjelp, så er vel et slikt nødrop i dagens samfunn med alle dets former for offentlig overvåkning og assistanse, uten praktisk betydning.

Men har vi lov til å tolke våre Ordensfedres nødrop så enkelt og ensidig? Vi har så lett for å forbinde ordet hjelp med noe fysisk, noe vi direkte kan gjøre for å komme et medmenneske som har vært utsatt for et uhell, til unnsetning. Men en brors

rop om hjelp kan være noe langt mer og dypere enn behovet for øyeblikkelig assistanse til å komme ut av en uventet situasjon.

Dagens Ordensbrødre vil nok ikke få høre det gamle nødropet i den form det var tenkt for våre forfedre, så av

den grunn kan vi vel glemme det. Men vi har ikke lov ti å glemme at rop på hjelp fra et medmenneske kan ha en lang rekke andre former. Den trengende kan vise sitt behov for hjelp ved holdningsendringer og andre uttrykksformer. Det er ikke lett å tyde slike signaler. Den som har behov for hjelp har oftest ikke lett for å gi direkte uttrykk for det. Tvert i mot så velger vel de fleste å tie stille med sin nød, og prøver å komme over det uten hjelp.

Hva kan vi gjøre for med vårt indre øre å høre nødropet og komme vår bror til unnsetning? Ingen kan gi et klart og entydig svar på dette, men vi kan alle være på vakt og iakttta endringer hos hverandre. Vi kan, på en ærlig og tillitsvekkende måte, spørre hverandre om hvordan det står til, og ta oss god tid til å lytte til det svaret vår bror gir oss. Forstår vi at ikke alt er som det skal, kan vi på en diskret og vennlig måte spørre om det er noe vi kan gjøre for ham.

En bror som slutter å komme på møtene kan ha mange arbeids- og

familiemessige grunner for det. Men han kan også være syk eller på annen måte være kommet i en slik nød at han ikke orker å møte sine brødre. Da er der vår plikt å tre støttende til og gjøre hva det står i vår makt for å hjelpe vår bror og medmenneske. Kanskje er det ikke meget vi personlig direkte kan gjøre, men vi kan i alle fall ta et initiativ til at vår bror får hjelp fra kompetent hold. – En samtale i all fortrolighet med en bror kan i mange tilfeller være et første skritt for den som er i nød til å komme ut av den onde sirkelen han er kommet inn i. La oss stadig minne hverandre om at vi har lovet å være taus med hva en bror måtte betro oss. Er vi fullt ut sikker på tausheten hos våre brødre, vil det være så meget lettere å søke om assistanse, og også å gi den hjelpen hver enkelt av oss formår. La oss holde øynene åpne for hva som rører seg rundt oss, og låne øre til vår brors nødrop!



Mange av våre brødre, kjenner sikkert ikke til at vår Orden har et museum. Vi har derfor anmodet Stor Arkivar og ”museumsbestyrer” Sverre Hjetland, som forøvrig har en stor del av æren for at vi har fått dette museum, om å skrive noen ord om etableringen. Vi håper at det vil være mulig med et organisert besøk for vår loge i løpet av ikke alt for lang tid, for dette museum inneholder mange interessante gjenstander, knyttet til vår Ordens historie.

Odd Fellow Ordenens Museum.

Tidlig i år 2000 ba kansellisjef Harald Thoen om at jeg måtte registre alt vi hadde av gjenstander, - unntatt selve kontorinventaret. Etter at dette var gjort, ble vi overrasket over hvor mye av smått og stort som lå her. Tanken om å få til et museum meldte seg raskt.

Jeg fikk med meg br. Rolf Westpedt for å få laget et system for registrering på EDB. Vi besøkte br. Inge Solheim på SAS-museet og kopierte deler av deres opplegg. De hadde på sin side kopiert Sjøfartsmuseet.

Likestillingen innen Ordenen medførte at det ble ledige lokaler der Rebekkarådet tidligere holdt til.

Ved en liten tilstelling 6. desember 2002 slo Stor Sire Harald Thoen i gulvet med OM's kubbe fra Loge NOREG og erklærte Odd Fellow Ordenens Museum for offisielt åpnet. Museet vokser stadig og er allerede utvidet. Når medlemmene får se det, kommer ofte " ja, men jeg har" osv. Slike reaksjoner er vi avhengig av

hvis vi skal få bygget museet skikkelig ut.

Jeg synes vi har fått mange fine gjenstander fra Amerika og andre land. Mest interessant er vel det vi har fra egne ordensenheter. Fra Loge Noreg har vi den første protokollen og åreberetninger. Vi har selvsagt også protokollene fra Loge Norvegia og Loge Sct.a Sunniva.

Videre har vi protokollen fra Sangkorets interne Orden, "Den gylne Trekant" fra 1924, og Ordensbåndene de benyttet. Ellers er her en hesteko med div. symboler, sertifikater, fotos, regalier, juveler og m. m. m.

Odd Fellow Ordenes Bibliotek er åpent. Her finnes både gammelt og nytt spennende materiale som bør interessere både Søstre og Brødre.

Museet og Biblioteket er åpent hver onsdag fra kl. 10 til 14 og ellers etter avtale med undertegnede. Hjertelig velkommen!

Sverre Hjetland,
Stor Arkivar

Nedennævnte artikkel har vi sakset fra Dansk Odd Fellow Blad. Redaksjonen synes artikkelen setter søkelyset nettopp på noe av det som vi i vår loge er opptatt av. Flere av poengene i artikkelen gir noen hver av oss noe å tenke over, og neste gang vi av en eller annen grunn ikke kan komme i logen, kanskje tar en telefon til en bror og ber ham hilse fra deg. Vi ønsker å høre fra deg!

VI SAVNET DEG SISTE GANG.

En meget vesentlig ting i det logeliv og broderskap som vi ved vår innvielse i en Odd Fellow loge har fått adgang til, er den gjensidige etiske

påvirkning og vekselvirkning som foregår mellom eldre og yngre brødre både i logesalen og i selskapslokalene. Lykkelig er den loge som har en krets

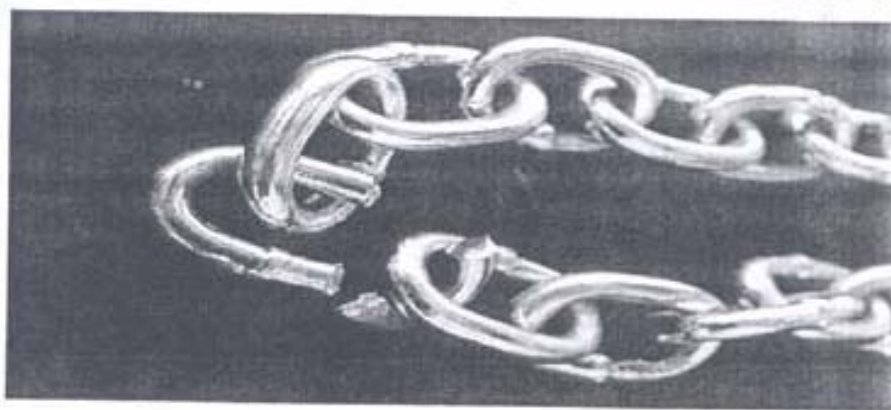
av eldre brødre som møter flittig til logens møter, og hvor det samtidig skjer en tilgang på nye brødre.

I en slik loge kan det nemlig foregå den påvirkning og vekselvirkning som er en forutsetning for den etiske utvikling vi alle må erkjenne å ha et stort behov for.

Enhver bror, eldre eller yngre, som uteblir fra et logemøtet savnes. Hans stol står tom og det mangler et led i

broderkjeden. Sykdom og annen skrøpeligheit kan ramme oss alle, og i lengre eller kortere tid hindre oss i å komme til vår loge, og skjer dette, må vi håpe at brødrene besøker oss – for det har de jo lovet.

Hvordan er det egentlig med deg og meg? Husker vi å besøke syke brødre, og husker vi også jevnlig å se innenfor hos de brødre som på grunn av alder og sykdom er avskåret fra å komme i logen?



I all vår menneskelige skrøpeligheit må vi alle, både eldre og yngre ordenssøsken, arbeide for å bli sterke ledd i Ordenskjeden.

Vi savnet også deg i går kveld, men det var ingen bror som meddelte at du var syk, og det var heller ingen bror som overbrakte en hilsen fra deg og meddelte at du var sliten eller utilpass, heller ikke om du var på ferie eller opptatt med et annet møte. – Hvorfor var du borte?

Selvfølgelig kan vi alle komme ut for at vi en dag føler oss for trette og uopplagte til å gå i logen, kanskje etter en dag med stort arbeidspress, kanskje har vi også hatt ergrelser og skuffelser over ett eller annet, ingen av oss unngår jo den slags.

Men ærlig talt, vi kan ikke være så trette at vi ikke kan ringe til en bror og be ham hilse i logen. Det var jo tross alt ingen grunn til at logens embetsmenn og brødre skulle spekulere over om du og de andre savnede brødre var syke, eller om dere kanskje hadde blitt fornærmet over ett

eller annet som ble sagt på forrige møte.

For øvrig har vi i den senere tid spekulert mye over hvorfor vi har måttet savne deg, for du har alltid møtt flittig. Er du kanskje skuffet over at du ikke har blitt valgt eller utnevnt til embetsmann, eller har en bror fornærmet deg? Er årsaken til din uteblivelse en skuffelse over ett eller annet i logen, kanskje over én eller flere brødres oppførsel eller uttalelse? Så husk at skår kan limes og sår kan leges. Glem heller ikke at det beste sted å få skårene limt og få

sårene behandlet så de kan leges, det er i logen.

Du må prøve å få snakket ut med den bror eller de brødre som har såret eller skuffet deg, for de vet det kanskje ikke selv.

Det å være medlem av en Odd Fellow loge kan ikke sammenlignes med å være medlem av en eller annen forening, derfor må vi for vår egen og vår loges skyld, gi vår logekveld førsteprioritet.

Utviklingen av de materielle velstands- og velferdssamfunn har redusert behovet for den materielle hjelp innenfor Ordenens egne rekker, noe som tidligere var det sentrale i det logemessige arbeid. Vi må derfor erkjenne at Ordenens hjelpeoppgaver i dag først og fremst ligger på det etiske og allment humanitære plan. Men vi må også erkjenne at i dag er behovet for etisk hjelp noe som omfatter oss alle. Den belæring og det livssyn som Odd Fellow Ordenen kan og skal forsøke å gi sine medlemmer, har som formål å gjøre oss tolerante overfor våre medmennesker, og å hjelpe oss til å få den sinnets balanse som det moderne, travle menneske dessverre alt for ofte mangler.

Allment menneskelig gjelder at den som vil noe, må sette seg høye mål. Det gjelder på livets materielle områder, men det gjelder i like høy grad vår etiske og menneskelige målsetting – og vi må nok alle erkjenne at vår Ordens etiske mål er så høye at ingen av oss er i stand til å leve opp til disse mål. Men har vi en ærlig vilje til å arbeide med oss selv,

da er vi godt på vei – og Ordenen forlanger jo ikke at vi skal være etisk fullkomne mennesker, for like finnes ikke.

Ordenens etiske hjelp til dens medlemmer gis etter gjensidighetsprinsippet – dvs. at alle innenfor broderskapet har både rett til å motta og plikt til å gi.

Vi har hver især ved vår innvielse påtatt oss en plikt til å gå i gang med å bekjempe våre egne små og store menneskelige skrøpeligheter, og til det har vi alle en god veiviser i vår egen samvittighet.

Som Odd Fellows kan vi ikke være fornøyd med å konstatere tingenes nåværende tilstand, eller være fornøyd med å analysere våre egne, våre medmenneskers og samfunnets moralske brist. Vi må tro på at det kan nytte å arbeide for en god sak, og vi har som Odd Fellows plikt til å lære toleransens vanskelige kunst – kanskje den vanskeligste av alle kunster å lære. Og vi har plikt til aktivt å arbeide med å gjøre oss selv og andre bedre og mer menneskekjærlige.

Kjære savnede bror – hvis du lytter til din egen samvittighets råd, tror vi helt sikkert at du kommer til neste logemøte. Vi vet jo at du savner logen, og vi vet også at du gjerne vil være aktiv i Ordenens arbeid for en etisk utvikling av det enkelte menneske, slik at dette menneske i sin omgang med mennesker, både

innenfor og utenfor logens murer, virker positivt og ikke negativt.

Odd Fellow Ordenens etikk, som Ordenen heldigvis ikke er alene om, er en allmenngyldig formel for menneskelig samarbeid og sameksistens i fordragelighetens og fredens ånd.

Denne formelen var gyldig for snart 200 år siden, og den vil være

gyldig så lenge det er mennesker på jorden.

Derfor vil det fremdeles være bruk for Odd Fellow Ordenen til å samarbeide med andre gode krefter om menneskers etiske forbedring og fullkommengjørelse.

I all vår menneskelige skrøpelighet må vi alle, både eldre og yngre ordensmedlemmer, arbeide for å bli sterke ledd i Ordenskjeden.

H J E L P

TW-NYTT redaksjonen har i en tid fått bistand fra br. Erling Nordsjø med kopiering, bretteing og stifting av TW-NYTT.

Dette har Erling ikke lenger anledning til, og spørsmålet til våre lesere er:

”HAR NOEN AV BRØDRENE TILGANG TIL EN KOPIMASKIN SOM KAN UTFØRE DETTE, SLIK AT UTGIVELSEN AV KOMMENDE UTGAVER IKKE BLIR FOR KOMPLISERTE?”

Henv. Redaktøren

Bilde fra sommerfesten med De Norske Lenker



GJESTESKRIBENTEN

Denne utgavens gjesteskribent er Eks Overmester Jack Schanke fra vår vennskapsloge nr. 18 Varna i Moss. Jack Scanke er i inneværende termin YP i Leir nr 7 Østfold og tidligere bl.annet Redaktør av VARNAPOSTEN. I denne artikkelen gir han uttrykk for tanker og oppfatninger som bør oppta alle Odd Fellows. Han har kalt sitt innlegg: "Den raskeste veien mellom deg og dine venner."

I dag skal man være engasjert. Det er moderne. Det er nødvendig hvis man skal være et vellykket menneske, og det vil vi som Odd Fellows gjerne være. Og er den menneskelige lykkes målsetting ikke et engasjement verd? Et engasjement som ikke vil makt, men kjærlighet. Jeg tenker her på ordene: "Så blir da disse tre, tro håp og kjærlighet, men størst av dem er kjærligheten.

Kjærligheten er langmodig, kjærligheten er mild, den misunner ikke, kjærligheten skryter ikke, oppblåses ikke, gjør intet usømmelig, søker ikke sitt eget, lar seg ikke opphisse, bærer ikke nag, gleder seg ikke over uretten, men gleder seg over sannheten. Den tåler alt, tror alt, håper alt og utholder alt. Kjærligheten opphører aldri. Å leve og tro på disse 2000 år gamle ord er et engasjement, som gjør alt annet til avmakt". Det er ord som i alt slutter seg til Odd Fellow Ordenens formål.

Kunnskap er makt sies det. Kunnskap er av stor betydning for den som skal skaffe seg en stilling. Men kunnskap er ikke nok, for kunnskap er langt fra den største makt. Kunnskapen kan bane oss vei til en god stilling, men den er ikke nok til å gi oss lykke i gjerningen. Kunnskap kan utvide vår horisont, men den er ikke nok til å fylle våre

hjerter. Kunnskap er makt, men kjærligheten er den største makt. Kjærligheten binder oss til Gud og mennesker, kjærligheten fyller vårt liv med den varme som er nødvendig for all vekst. Kjærligheten gir vår tilværelse mening og innhold, kjærligheten gjør vår tilværelse større og rikere. De kalde kloke hjerner kan vinne store seire, men de største seire vinner den kjærlighet som tåler alt, tror alt, håper alt, og utholder alt.

I dagens verden kjempes, kriges og terroriseres det. Nesten overalt er det ufred hat og ufordragelighet. Jeg tenker ofte på alle disse mennesker som går på barrikadene, om de ikke har noe annet å fordrive tiden med. Det er gjort rett og urett i denne verden, det må vi bare akseptere som et faktum, og det er vel den dypeste årsak til så mye ufred. Det er som om man helt har glemt den gamle

bønn i Fader Vår: "Forlat oss vår skyld, som vi også forlater våre skyldnere".

Det er ikke mye i tiden som taler om tilgivelse. Tann for tann og øye for øye, er ord som etterleves oftere, enn ordene om å forlate, og å tilgi. I en slik verden er det ennå viktigere at vi Odd Fellows prøver å leve så sterkt som mulig i den ånd som vår Orden har lært oss - å elske vår neste, og at den tjener seg selv best som tjener andre, å vise toleranse, å følge kjærlighetens sterke bud, slik at det i det daglige liv kan sees på oss at vi prøver å leve opp til de høye idealer som er formålet i vår Orden.

Når man i stille stunder tenker over spørsmålet: Hva har Odd Fellow Ordenen betydd for oss, så vil vi, hver for oss, sikkert komme til vidt forskjellige slutninger. For de fleste står i bevisstheten en rekke kvelder med innholdsrike logemøter, innvielser, gardsarbeidet og koselig selskapeleg samvær. For noen har logelivet betydd hjelp i vanskelige situasjoner, takknemlighet over

medfølelse og deltagelse, når sykdom og sorger inntraff. Jeg tror at vissheten om å være medlem av en krets som viser forståelse og samhørighet i vanskelige tider, betyr uendelig mye. Gjennom deltagelse i logearbeidet, blir man gjort kjent med Ordenens oppfattelse av døden, noe som jeg tror kanskje vil bli til stor hjelp når begivenhetene velter seg inn over en.

Vi vet alle, at man ved opptagelse i Ordenen står overfor noe hittil ukjent, mange flotte og kloke ord som først litt etter litt finner grobunn og forståelse i sinnet. Vi ønsker jo alle ved en innvielse, at de nye brr. må lære og forstå hvilke verdier bokstavene V. K. og S. innebærer, og å hjelpe dem med forståelsen av dette!

Og til slutt:

"Et lite ord kan såre,
et lite ord vil glemmes sent,
skjønt det var sagt i vrede
og ikke sådant ment!"



Vår logebror Oddvar Follestad har i en tidligere utgave av TW-NYTT, fortalt om en spesiell juleopplevelse fra sin studietid i USA. Denne gangen gir han oss et bilde av hvorledes forholdet mellom Øst og Vest var under ”den kalde krigen”, og hvilke vanskeligheter en kunne komme opp i, dersom ikke alle stemplene var i orden, ved grensestasjonen.

”Kommunikasjon” er blitt et nøkkelord i vår tid, og det dreier seg her om kommunikasjon, både på det fysiske og mentale området. I begge tilfeller rår vi i dag over hjelpemidler som burde kunne fremme kontakten mellom mennesker.

Dette til tross, mange ting tyder på at det finnes flere ensomme mennesker i Norge i dag enn noen gang før.

Nokias slogan, som rett som det er lyser mot oss fra fjernsynsskjermen ”Nokia connecting people” inneholder vel i og for seg en sannhet, men det er jo begrenset hva man kan få til av givende samtale ved å utveksle SMS meldinger med ”modernisert” ortografi.

Nokias logo, bildet av to hender som strekker seg mot hverandre og møtes, minner meg alltid om en annen og langt inderligere ”kommunikasjon”, nemlig Michelangelos kraftfulle freske i taket i det Sixtinske Kapell, der han på en så vidunderlig måte fremstiller hvorledes Guds finger

berører Adams fremstrakte hånd og således fullbyrder skapelsen av det første mennesket. Flere av dere har sikkert som jeg risikert kink i nakken, ved beundrende å betrakte dette fantastiske kunstverk litt for lenge.

Men, la meg ikke fortape meg i stor kunst og store ord. Det jeg skal berette om i det følgende er en hendelse hvor bestrebelsen for å oppnå bedre kommunikasjon riktignok i første omgang brakte gode resultater, men som senere hen fikk meg opp i en særdeles kinkig situasjon.

Det hersket en oppløftet stemning i bilen. Min kollega, kjemiingeniør Kåre og jeg var på vei fra Praha til Berlin etter et firedagers opphold i den vakre tsjekkosllovakiske hovedstaden.

En god kontrakt med det statlige importmonopol Chemapol for levering av vårt firmas spesialprodukt ”fiskesølv” var vel i havn, og vi så nå frem til et par hyggelige dager i Berlin. Der skulle vi sammen med vår agent, bosatt i Vest-Berlin, avlegge en

”høflighetsvisitt” hos DIA-CHEMIE i Øst-Berlin.

Men det var ikke bare vi, Kåre og jeg, som var i god stemning. Hele det tsjekkiske folk hadde også god grunn til å glede seg.

Året var nemlig 1968, og dagen var 1. mai. Alexander Dubcek hadde tatt over styringen av landet, og det var blitt helt klart at han ville føre en politikk som var nokså fjernt fra den harde, kommunistiske linje som var blitt holdt under Novotny. Ingen kunne vel da forestille seg at denne lykkelige periode bare skulle vare i knappe 4 måneder, nemlig til den 21. august, da Sovjetsamveldet, hjulpet av de øvrige 4 Warszawa-pakt landene, knuste den Tsjekkkiske drøm om frihet.

Men i dag var det overalt bare glede å spore. 1. mai var jo fridag og både på landsbygda og i de små landsbyene vi kjørte igjennom var store og små ute og feiret dagen. De vinket og smilte til oss så jeg nesten følte at vi på ”Bjørnsonsk” vis ”kjørte frem gjennom strålefynd”.

På den tsjekkiske grensestasjon mot DDR var stemningen like hjertelig, og formalitetene ved grensepassering unnagjort i en fei. Den øst-tyske grensestasjonen Zinnwald lå bare noen hundre meter fra den tsjekkiske og vi merket straks at atmosfæren der var adskillig kjøligere. Det ante meg at

her ville det bli nøye kontroll av alt vi hadde i bilen.

Ikke det at vi hadde brakt med oss noe ulovlig, men en kunne aldri vite hva en mistenksom grensevakt kunne finne på å hefte seg ved.

Og atmosfæren var som sagt nesten fiendtlig. Det måtte da kunne finnes en måte å få opp stemningen på?

Jeg hadde lagt merke til at terrenget omkring oss lignet svært på et vanlig norsk skoglandskap. Ganske kupert, og vel egentlig til utøvelse av skisport. Vel inne i vaktstua slo jeg derfor frempå om at her måtte det være fint å gå på ski om vinteren.

Jo, det var de to vaktene for så vidt enige i.

Gikk de selv på ski, kanskje? Jo, de gjorde da det også. Og drev på med litt skihopping også, kan hende? Det medga de også. ”Ja, for det var jo en kjent sak i mitt hjemland, Norge, at Øst Tyskerne hadde fostret mange fantastiske skihoppere” sa jeg.

Helmut Recknagel for eksempel. To ganger vinner i Holmenkollen, dessuten både OL-mester og verdensmester, og til og med innehaver av Norges Skiforbunds høyeste utmerkelse, Holmenkoll-medaljen.

Jeg merket at interessen var vakt, og fortsatte trøstig med at jeg hadde merket meg at deres nye hoppkomet Dieter Neuendorf

hadde vunnet det første rennet i den Tysk-Østerrikske hoppuken, da en av dem brøt av og sa at Bjørn Wirkola jo hadde vunnet hoppuken sammenlagt og var, etter hans mening, verdens største skihopper. Nå var isen fullstendig brutt, og vi gikk over til å demonstrere de forskjellige stilarter. Jeg prøvde meg på Recknagels, i stup med armene rett forover. De to med Wirkolas, med hendene på baklomma.

Til slutt var forbrødringen fullstendig, og vi forlot stasjonen i høy stemning etter å ha fått med oss de beste ønsker om en god tur videre. Bilen med innhold hadde de ikke "inspisert" i det hele tatt. Så satt vi da i bilen igjen, godt fornøyd med tingenes tilstand, og med kurs for Berlin.

Men som nevnt tidligere, det som på kort sikt hadde vist seg å være til de grader vellykket, skulle på noe lenger sikt utvikle seg til noe nær en katastrofe.

Intetanende om dette ankom vi utpå ettermiddagen grenseposten mellom Øst-Tyskland og Vest-Berlin. Det var den samme som vi hadde passert på vår vei nedover til Praha. Personalet var imidlertid ikke det samme som sist gang. Sjefen, en ung offiser, og en meget velsoignert sådan, så ikke ut til å være av den typen som ville la seg begeistre av en smule

skihopperhistorie. Vi hadde ikke tid til unødig snakk heller, og i Vest-Berlin ventet en operaforestilling og et godt måltid på oss. Muligens i omvendt rekkefølge.

Vi fremla våre pass, og håpet på rask behandling.

Offiseren bladde gjennom passene - først mitt, så Kåres, så mitt en gang til, og deretter igjen Kåres. Jeg skjønnte ikke riktig hva han lette etter, men ante at det var noe som ikke stemte. Så ga han til slutt opp å bla, og spurte: "Hvorledes kom dere egentlig inn i DDR. Jeg hørte at han brukte ordet "wie", men trodde han mente "wo" for ellers fortonte spørsmålet hans meg noe nær ubegripelig, og jeg svarte: "Over Zinnwald" Dette irriterte ham visst, for han gjentok spørsmålet, og denne gang med ekstra trykk på "hvorledes". Jeg ble visst litt forfjamsset, og svarte noe usikkert: "Med bil selvfølgelig. Den står jo der ute".

Da slo han ut med hendene og sa: "Det er ingenting i passene som tyder på at De har passert vår grensestasjon. Det mangler nemlig et stempel som kan bekrefte dette." Mine forsikringer om at vi hadde passert den Øst-Tyske grensestasjonen på helt vanlig måte, at vi kom dit i bil rett fra den tsjekkiske stasjonen, der våre pass var behørig stemplet av tsjekkiske grensevakter (jeg håpet jo inderlig

på at slike stempler virkelig forefant), at vi hadde vært innom den Øst-Tyske grensestasjon at de Øst-Tyske grensevakter hadde hevet bommen for oss og latt oss passere, og her var vi altså. Jeg hadde lenge ant at vår hjertelige forbrødring med grensevaktene hadde fått dem til å glemme alt som het stemping, men det holdt jeg klokkelig for meg selv.

Men alle mine forklaringer falt på stengrunn. For offiseren syntes saken klar: Intet stempel, ingen passering, i hvert fall ikke på korrekt måte. ”Men ring til Zinnwald” sa jeg, noe måtte gjøres for å komme ut av en situasjon som syntes nokså fastlåst. Han ringte, men det så ikke ut til at den samtalen førte oss mot noen løsning av saken.

Tiden gikk, det begynte å mørkne og vi skjønte alt håp var ute om å komme til Vest-Berlin til avtalt tid. Jeg følte jeg måtte gjøre et siste fremstøt: ”Vi er helt uskyldig kommet opp i dette uføret. Vi har alle våre øvrige reisetillatelser i orden. Alt må jo tyde på at mangelen på stempel for innreisen over Zinnwald ikke kan bebreides oss”.

Da slo han ut med armene. Skjønte vi ikke hans dilemma?

Han kunne jo ikke stemple oss ut av DDR når vi ikke var behørig stemplet inn . Slikt ville

jo måtte komme frem når vi kom til neste grensestasjon, altså når vi skulle ut av Vest-Berlin og inn i DDR igjen. ”Javisst Ordnung muss sein” bemerket jeg så ironisk jeg kunne. ”Ganz richtig, Ordnung muss sein”, gjentok han og mente visst det han sa. Han fortsatte å telefonere, og nå til sine overordnede, skulle jeg dømme etter hans mange ”jawohl, jawohl, danke, danke” og endelig la han på røret og kunne med begeistring meddele at det til slutt hadde lyktes ham å medvirke vår ”frigivelse”. Sannheten var vel nærmere at han til slutt klarte å redde seg selv ut av en kinkig situasjon, men vi kom oss da endelig av gårde.

Resten er kort fortalt.

Vi ankom vårt hotell på Kurfürstendamm sent på kvelden, altfor sent til noen opera-aften. Heldigvis hadde vår agent skjønt at vi ikke ville rekke tidsnok frem, og sørget for å få avbestilt billettene. I stedet for ”Götterdämmerung” på Deutsche Oper i Øst-Berlin så vi i stedet, neste dag, operetten ”Smilets land” på et teater i Vest-Berlin. Intet dårlig bytte – omstendighetene tatt i betraktning.

Vel, dette var altså en historie om et hederlig forsøk på å skape god kommunikasjon, og hva det førte til den gang, for over en menneskealder siden.

I dag stemples jo så videt jeg vet, ikke pass lenger ved passering av grenseoverganger, i hvert fall ikke innen Schengen-området. Man risikerer altså ikke lenger å komme opp i en slik fortredelig situasjon som vi gjorde, selv om man med uvettig entusiasme skulle finne på å hengi seg til beretninger om store

sportsprestasjoner, og således forstyrre de alvorlige tjenestemenn ved grensestasjonen, i utførelsen av deres viktige arbeid.

God reise!

Oddvar Follestad

OOOOOOOO

Referat fra Sommerfesten med De Norske Lenker Oslo 89.

Lørdag 14. August 2004 var vår Overmester Dag Thorkildsen og hele Sosialnevnden med damer invitert til De Norske Lenker Oslo 89 sin tradisjonelle sommerfest på "Kjellehytta" ved Rundelen i nærheten av Grua. Sommerferien satte nok sitt tydelige preg på vår deltakelse, men, brr Ivar T Schmidt og Simen Levinsky med fru Hege gjorde så mye ut av oss som vi klarte.

Sommerfesten blir arrangert som en grillfest med nydelig mat, godt tilbehør og samvær med særdeles trivelige mennesker. I følge leder Kjell Andresen har det alltid vært fint vær på sommerfestene, og denne gangen var intet unntak – strålende sol fra blå himmel til langt på kveld. Ved åpningen av festen ble Lenkesangen sunget under det flotte Lenkeflagget. Stilfullt og verdig. Taffelet ble krydret med artige historier, diktlesing og gode samtaler. Kjell var selv grillkokk og arbeidet seg temmelig varm i stekende ettermiddagssol. Han kan jobben

sin, og fikk vel fortjent ros fra stappmette gjester.

I skyggen fra party telt og trær hygget vi oss utover kvelden med kaffe og kaker. Her gikk praten videre om løst og fast. Vår Loge ble omtalt i ganske så positive ordelag, og det er mange varme hilsener vi ble bedt om å bringe med tilbake til brødrene. Og, etter en fest med "Lenkene" kjører man lovlig selv sin egen bil hjem, mett i mage, lys til sinns og med slitne lattermuskler. Det føles godt å dele tid med denne gjengen.

Vår Loge, ved Sosialnevnden, hadde som seg hør og bør med

gaver til vertskapet. Disse ble overrakt ved middagsbordet. Jeg tillater meg på Logens vegne å rette en varm takk til min kone Hege. Gjennom mange måneders nitid og pirkete arbeid har hun brodert et nydelig bilde og fått det rammet inn. Hun overrakte bildet selv og høstet vel fortjente klemmer, godord og applaus. Br Ivar T Schmidt hadde kjøpt inn en kubjelle i massiv messing. ”Lenkene” er en talefør forsamling, og heretter har Kjell et særdeles velegnet redskap for å kalle forsamlingen til sete og ro. Faktisk nok et fellestrekk med vår egen Loge. Gavene er ment som innflyttningspresanger til ”Lenkene” som nå i sommer har fått nye lokaler sentralt på Sagene. De har selv pusset dem opp, og har nå en hyggelig møteplass som

egner seg fint for virksomheten.

Det er en fin og sterk kontakt mellom De Norske Lenker og vår Loge. Vi har gjensidig mye å lære av hverandre – og mye å gi hverandre i våre respektive virksomheter. Det er med ganske så dyp ærbødighet vi i Sosialnevnden nå bygger videre på det forholdet tidligere nevnder startet før oss. Det å lære å forstå, og å respektere andre, det er viktig for alle mennesker.

Og, å gjøre noe med det – det er god Odd Fellow gjerning.

For Sosialnevnden
Simen Levinsky



De Norske Lenker er en organisasjon som vår Loge har hatt kontakt med i noen år. I ovennevnte artikkel har br. Simen Levinsky referert fra et sommermøte han og br. Ivar Schmidt var til stede på. Hva vet vi egentlig om Den Norske Lenker, bortsett fra referater fra møter og sammenkomster. TW-Nytt har derfor spurt br. Ivar Schmidt om å skrive en liten artikkel om ”Lenkene”, slik alle de av oss som ikke helt riktig vet hva denne organisasjonen står for, og som vår Sosialnevnd har gode relasjoner til, skal få litt mer informasjon om denne organisasjonen.

DE NORSKE LENKERS HISTORIE.

Denne kortversjonen er ”sakset” fra De Norske Lenkes organ og baserer seg på de referat som er gjengitt der.

Fra AA til hva?

I februar 1977 gikk noen personer, som hadde vært med i AA i lengre eller kortere tid, ut av AA. Det var ikke noe galt med AA's 12 trinn, eller tradisjoner, men heller mangel på disse på møtene, som ofte førte til urolige møter. Møter som fikk enkeltmenneske til å føle seg utilpass, man ble nervøs på møtene i stedet for å få ro og fred.

Resultatet ble som foran nevnt at noen gikk ut av AA, men hva gikk de til?

På den første siden i den første møteprotokollen står det å lese, sitat ” I tiden fra 18.02 – 12.04.77 var vi samlet 18 – 25 mennesker 1 gang i uken. De fleste av disse uoffisielle møtene ble avholdt hos hverandre privat. Vi var samlet for å løse vårt felles problem **alkoholen.**

Vi diskuterte i rolige former hvordan vi på beste måte skulle satse i fremtiden. Vi diskuterte om å fortsette som AA medlemmer, eller prøve noe nytt.

Etter hvert begynte meningene å helle i den retning at vi kanskje ville bli mest fornøyd ved et ikke

AA medlemskap, men at vi kanskje kunne rekke andre alkoholikere ved å prøve på et annet program, f. eks. **Länkprogrammet.**

Vi som var sammen på disse første møtene ble sveiset sammen til en virkelig fin gjeng.

Ikke minst takket våre koner, som støttet og bakket oss opp. Alle disse møtene bar preg av en rolig og fin atmosfære, og for oss alkoholikere en riktig ånd. Dette er vi nødt til å ha for å minske risikoen for ”tilbakefall”

Vi går videre.

Utdrag fra møteprotokoll fra 26.04.77.

Forøvrig ble det orientert om at 3 mann av oss hadde vært i Arvika og snakket om vårt nye tiltak. Arvika Länkarna stilte seg positiv til vår ide og lovet å holde et orienteringsmøte for oss der borte. Den 20.05.77 var vi ca 20 personer som tok turen til Arvika til orienteringsmøte om

Länksällskapet. Det ble for oss et utbytterikt møte.

Norges første Lenkegruppe ble startet på Husmorhuset på Jessheim den 31 januar 1978, og tok navnet De Norske Lenker Jessheim.

De Norske Lenker's erfaring og ideprogram, De 7 punkter, gir livet og fremtiden håp og mening, den enkeltes vilje til å leve, og gleden over livet, er årsaken til at De Norske Lenker ble startet og fortsatt er i vekst.

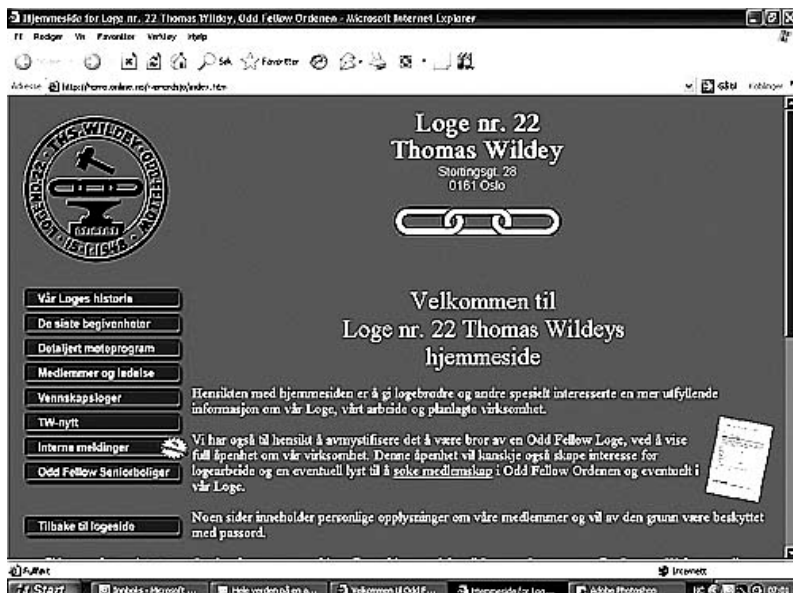
I et senere TW-Nytt skal vi komme tilbake til Lenkenes opprinnelse og deres 7 punkts program.

Hjemmesiden til Thomas Wildey på Internett

Erling Norsjø har laget en flott side med mange opplysninger. For dere som ikke har sett denne gir vi her en kort oppskrift på hvordan dere kommer ditt.

Adressene er: <http://home.online.no/~enordsjo/index.htm>

Dere kan skrive denne adressen i adressefeltet øverst på skjermen og vil da komme direkte til siden.



Siden kan også nåes fra Odd Fellows egen hjemmeside.

Adresse:

<http://www.oddfellow.no>

1. Klikk på knappen Loger med venstre museknapp
2. Klikk på Oslo
3. Klikk på Oslo i kartet
4. Bla ned på siden og klikk på Thomas Wildey
5. Klikk på Lokal

hjemmeside.

6. Da skal dere komme til vår egen hjemmeside.

Lykke til



Program for høsten 2004

Tirsdag	12.10.04	19.00	D		Instr.
Tirsdag	19.10.04	19.00	A	0+	Besøk fra nr. 18 Varna (Galla)
Tirsdag	26.10.04	19.00	A		25 Ve.Ju. Besøk nr. 10 St. Hallvard (Galla)
Tirsdag	09.11.04	19.00	B	--	Innvielse. Sangaften.
Søndag	14.11.04	19.00	A		Minneloge.
Tirsdag	16.11.04	19.00	D	=+	Eks. OM aften (Viltaften)
Tirsdag	23.11.04	19.00	A		Va Informasjonsmøte
Tirsdag	30.11.04	19.00	B		Arbm. Privatnemdens aften
Tirsdag	14.12.04	19.00	C		40 Ve.Ju. Juleavslutning (Galla)
Tirsdag	30.12.04	17.00			Juletrefest
Tirsdag	11.01.05	19.00	A	0+	(Galla)
Lørdag	15.01.05	18.00	A		Nyttårsball





Thomas Wildey

Ordenens første organisator og leder
1782 - 1861

«What Can I Do For You»